

FOAIA POPORULUI

Organul partidului național-țărănesc.

Prețul gazetei :

Pe an 15 cor.
Pe jumătate de an 8 „
Pentru străinătate 20 „

Redacția și administrația :

Cernăuți, strada Catedralei 6.

Apare în fiecare Duminică.

Inseratele :

Un rând petit odată . . . 40 bani
De două ori 70 „
De trei ori 100 „
Un număr costă 30 bani.

Pacea cu România.

În 7 Mai în urmă s'a încheiat la Cotroceni lângă București și pacea cu România, încât în părțile noastre nu mai avem războiu. În pacea aceasta, România trebuie să plătească scump păcatele ei. Tocmeala făcută o vom împărțși în toată îndinderea ei în numerele următoare. Deocamdată amintim numai că România a trebuit să deie Austro-Ungariei pe lângă 5000 kilometri părtrați de a lungul graniței Transilvaniei încă și o parte de pământ de 1800 kilometri care se mărginește cu Bucovina. Granița nouă începe pe muntele Ceahlău, taie Bistricioara și trece peste Frasin-Grințieș-Sărcașa și muntele Bivol până la Cornul-Lunci. Apoi ea purcede de »la Țeară«, mai înjos de Sirete, și merge de-adreptul peste Căndești, Dersca, Probotești, dincolo de Herța la Lunca lângă Novosielia. Prin împărțeala aceasta nouă vin la noi pe lângă mulți munți mari și satele: Fărcașa, Sabasa, Borca, Dragoiasa, Șarul Negrei, Șarul-Dornei, Arinii, Broștenii, Madeiul, Găinești, Mălinii, Paisenii, Mihăieștii, Lămășenii, Rotopăneștii, mai departe: Zamostia de lângă Sirete, Grămeștii, Bălineștii, orașul Mihaleni, Dersca, Curt, Tureatca, Mihoreni, Culiceni, Proboteștii, Târnauca, Mogoșeștii, Buda-mare, Hreățca, orașul Herța, Ținteni, Vălenii, Godineștii, Slobozia, Locovița, Mamornița, Băncenii, Sinihăuții și Molnița. Așteptăm încă și dincolo de Prut o parte din raioa Hotimului.

Ar fi dorit, ca tot pământul acesta să se deie Bucovinei și nu Ungariei, care capătă și așa destul. Împreunându-

se satele numite cu Bucovina, s'ar face trei căpităanii nouă și anume la Dorna la Herța și la Hotin.

Cuvântarea

deputatului Aurel Onciul în statul pentru restabilirea țerii.

Excelență! Stimaților Domni! Dacă iau cuvântul așa de devreme, încă înainte de ce ne s'au prezentat propuneri pozitive o fac, pentru că în interesul propunerilor ce au să se facă, vroiesc să pun la discușiune câteva principii de cari dolesc, ca Excelența sa, prezentul ministru al lucrărilor publice, să le asculte și să le aprobe, iar secțiunile să le țină în seamă la lucrările lor. Intențiunile mele cred a nu le putea caracteriza mai bine, decât prin o pildă, asemănând Bucovina cu o clădire durată în decurs de decenii, ba chiar de veacuri, care în toate părțile ei arată urmele vremurilor în cari s'a înființat și indeosebi arhitectura proprie lor, precum ziduri groase, ferestruice mici, coridoare strimte, trepte priporoase și altele. Clădirea aceasta s'a dărâmat de războiu și are să se ridice din nou, precum o spune numele sfatului nostru. Aceasta se poate face în două chipuri. Unul din ele este a reface morțiș cele dărâmate și a zidi din nou clădirea, precum a fost mai înainte. Modul acesta este obișnuit la obiecte de artă și la clădiri monumentale. În cazul nostru însă nu este vorbă nici de postulate artistice, nici de monumente istorice, ci simplu numai de interese economice. Iar interesele acestea sunt supuse legii utilității. Drept aceea la restabilirea

unor clădiri economice nu se copiază nici când vechia zidire dărâmată, ci folosindu-se materialul rămas și ținându-se seamă de progresele științei și ale tehnicei, se durează o clădire modernă, potrivită scopului. Cred că și la restabilirea Bucovinei trebuie să ne ținem de regula aceasta. Îmi dau seamă, că ținându-ne de ea, trecem peste marginile competenței noastre și apucăm căi cari le putem călca numai împreună cu alți factori chiești, cum este de pilda dieta. Apucându-le, nu trebuie de fel să oprim restabilirea. Ceea ce-i de neapărată trebuință, trebuie făcut la moment. Se poate însă face așa, ca să nu împiedice în urmă realizarea planului mai mare, și drept aceea, înainte de a întreprinde chiar pașii dintâi trebuie să ne dăm seamă de ținta finală la care vroim să ajungem. Cu rezerva aceasta și pe temeiul lămuririlor date cred deci a putea formula următorul principiu pentru procedura noastră:

I. La restabilirea Bucovinei nu se va purta de grijă de a reinnoi morțiș starea de mai înainte, ci mai vartos de a folosi cât mai bine puterile economice ale țerii.

Principiul acesta are urmări vajnice pentru diferitele ramuri economice. Încep cu cultura pământului, care cu privire la caracterul agricol al țerii joacă în Bucovina rolul de căpetenie. Folosirea cât mai bună a pământului atârână de la doi factori, și anume de la modul cum este împărțit el, și de la chipul cum se cultivă. Asupra faptului, ce urmări are împărțirea pământului asupra mărimii producțiunii, nu avem date statistice nici în Bucovina,

nici în genere în Austria. Altfel în România cu referințele ei agricole aproape de asemenea, unde cu prilejul anchetei agrare din anul 1905 s'au cercetat toate momentele respective. Acolo s'a constatat, că proporțiunea producțiunii medii dintre proprietatea mare și cea mică este de 100 : 84. Așa proprietatea mare, după media unui deceniu, produce de hectar de grâu 17 hl, de secară 13, de orz 16, de ovăs 18 și de păpușoiu 18 hl, pecând proprietatea mică țărănească numai de hectar de grâu 14 hl, de secară 9, de orz 13, de ovăs 18 și de păpușoiu 14 hl. Producțiunea mai mică a țăranilor nu-și are însă cauza în firea exercițiului, ci în niște momente secundare și îndeosebi în faptul, că proprietarul mare silește pe țăranii ce-i cultivă pământul, să lucre la vreme și cu temei, pe când țăranul tocmai din pricina aceasta nu ajunge să-și lucre petecul său, nici la vreme, nici cum se cade. Scăderea aceasta s'ar putea înlătura orișicând prin altă rânduială. Ori cum ea există și face, ca exercițiul mare să se prezinte superior exercițiului mic. Însă numai în aparență; căci lucru capătă de tot altă față, îndată ce nu se ia în privire suprafața cultivată, ci cea cultivabilă.

Așa în România, proprietatea mare, din suprafața de 3,800.000 ha ce o are, cultivă an de an numai 1,800.000 ha, deci abia 49%, pecând țăranii cultivă din moșia lor de 4,016.000 ha nu mai puțin de 4,000.000, sau 99%. Țăranul ară deci de două ori mai mult pământ din proprietatea sa, decât proprietarul mare, și drept aceea el pe aceeași proprietate, considerând proporțiunea producțiunii de 84 : 100, produce $84 \times 2 = 168$ față de 100 a proprietății mari, deci cu 68% mai mult. Mi se va zice, că părăgină atât de multă se lasă numai de boierii din România. Faptul acesta este însă general. Căci chiar în Danemarca, țeara de model în agricultură, învățatul Iensen a constatat tot același lucru. Studiind referințele agricole din țeara aceasta, Iensen, pe temeiul unui imenz material statistic a împărțit toate proprietățile după mărime în 16 clase cari se reduc la 4 tipuri obișnuite și la noi, și anume la proprietăți I mai mici de 1 ha (moșii de codași), II de

1 până 5 ha (moșii de mijlocași), III de 5—70 ha (moșii de fruntași) și IV mai mari de 70 ha (moșii boierești). Risipa pământului din cauza clădirilor și a ogrăzii a constatat-o Iensen la tipul I cu 21·3%, II cu 2·1%, III cu 0·8% și IV cu 0·4%, iar cea din cauza paraginei la I cu 0·5%, II cu 11·8, III cu 18·4 și IV cu 47·7%, deci la tipul IV aproape tot așa de mare (47·7) ca și în România (51%). Risipa din ambele cauze se urcă deci la tipul I la 21·8%, II la 13·8, III la 19·2 și IV la 48·1%. Cea mai mică risipă totală are deci loc la moșiile mijlocașilor, moșiile adevărat țărănești, dela 1—5 ha, și îndeosebi la moșiile de 5 ha. Producțiunea lor este cea mai mare, și drept aceea împărțirea pământului în loturi de câte 5 ha e cea mai folositoare. Asta s'a arătat și în România, la desfacerea domeniilor statului, la cari, după multe încercări, s'a ajuns în urmă la tipul de 5 ha, ca cel mai potrivit, deoarece moșia aceasta se poate lucra de o singură familie țărănească, fără muncitori străini. Drept aceea, spre a folosi cât mai bine pământul cultivabil, el ar trebui împărțit în gospodării de câte 5 ha.

Și mai superioară este producțiunea țărănească față de cea boierească la creșterea vitelor. În privința aceasta, Iensen a aflat, că pe o suprafață de 1000 ha codașii, din lipsă de pământ neputând ținea vite, mijlocașii cresc 76 vite cornute, 91 masculi, 1148 gobăi, fruntașii 36 vite cornute, 42 masculi și 269 gobăi, iar boierii numai 19 vite cornute, 18 masculi și 46 gobăi. Țăranul mijlocaș crește deci pe aceeași moșie de două ori atâtea vite cornute și masculi și de 4 ori atâtea gobăi ca țăranul fruntaș, și chiar de 4 ori mai multe vite cornute, de 5 ori mai mulți masculi și de 25 de ori mai multe gobăi decât boierul. Astfel proprietatea țărănească tipică de 5 ha folosește pământul mult mai bine decât fruntașul sau chiar boierul și, din punct de vedere al folosinței cât mai bune, ar trebui introdusă în întreaga țeară.

Cercetându-se referințele Bucovinei din punctul acesta de vedere, se arată, că împărțeala pământului la noi nu corespunde de fel regulei de mai sus.

Din cei 86 000 de gospodari din țeară, numai 8000, deci nici chiar 10 la sută, au mai mult de 5 ha, pecând 78.000 au mai puțin, și anume în mijloc numai $(190.000 : 78.000 =) 2.4$ ha. Dacă gospodăriile acestea ar avea să se mărească până la 5 ha, deci cu 2.6 ha, ar fi de trebuință alte $(78.000 \times 2.6 =) 200.000$ de ha; deci cu mult mai mult, decât întreaga proprietate boierească de arătură, fânaș și toloacă în mărimea totală de 128.000 ha. Cifrele acestea dovedesc, că țăranimea din Bucovina poate încă cumpăra pământ și că are chiar lipsă mare de pământ. A mări moșia țărănească este deci un dictat al folosirii mai bune a pământului și totodată și o necesitate politică din cauza lucrurilor ce s'au petrecut în Ucraina și în Besarabia și se pregătesc în România învecinată.

Și prilejul cel mai bun de a mări în Bucovina moșia țărănească îl dă chiar restabilirea țerii, având în vedere schimbările produse de războiu la proprietatea mare. Urcarea prețului pânii a urcat adică mereu și prețul pământului, încât boierii își pot vinde locurile cu mult mai mulți bani, decât cum au plătit la timpul său la cumpăratură, fără să jucească pe noii cumpărători. Însă și mai tare, decât pământul, au crescut în preț vitele și acaretele. Prețul lor s'a înzecit, și urmarea este, că pentru o moșie de un milion se recere un fond de gospodărie de 2 milioane. Fondurile însă, vitele și uneltele, s'au pierdut cu totul în războiu. Banii de a le cumpăra din nou nu-i au proprietarii mari, ci mai vărtos numai dătorii și camete neplătite. Din propria lor putere, ei deci nu sunt în stare să-și reintocmească gospodăria, iar statul, cum ni se zice în propunerile guvernului, nu are de gând să le dăruească bani, cel mult le dă câte o sumă în împrumut. Sub aceste împrejurări, boierilor nu le rămâne alta, decât să vândă atâta din pământul lor, cât este de nevoie, ca din prețul obținut să-și cumpere vitele și acaretele necesare pentru gospodăria cu restul. Astfel parcelarea pământului boieresc nu este numai în interesul țăranilor, ci chiar și într'acela al boierilor. Drept aceea la restabilirea Bucovinei trebuie de purtat grijă și de o parcelare amăsurată a unei părți

din moșiile boierești. Avem doar pentru scopul acesta și aparatul necesar în legea moșiilor pe rente și în banca țerii. Adevărat că banca țerii nu-i de fel la înălțimea chiemării sale și trebuie reorganizată. Dară de reorganizare va griji comitetul țerii, dacă guvernul nu o va împiedeca, punându-i încărcă cu deasila niște organe nedestoinice, precum s'a întâmplat nu de mult. Pe temeiul expunerilor acestora formulez principiul:

II. La restabilirea agriculturii, se va purta de grijă și de o împărțire mai bună a pământului, în caz de lipsă chiar prin expropriare.

Căci și modalitatea aceasta este cu putință. Adaosul constituției cu prilejul reformei electorale dă adică dietelor dreptul, în caz că o afacere se ține de competența lor, să reguleze și materiile civile conexe, rezervate de altfel camerei. Reforma agrară se ține de sigur de competența dietei, iar exproprierea este o materie a dreptului civil. Drept aceea susțin, că dieta, dacă ar îndruma reforma agrară, ar fi totodată autorizată, să decreteze spre scopul acesta și exproprierea unei părți a moșiilor boierești. Nu cred însă să fie de lipsă o astfel de decretare, pentru că boierii și așa sunt siliți a-și vinde o parte din proprietatea lor, ca să poată gospodări pe restul moșiei.

(Finea va urma.)

Adunările deputaților.

Îndatăce dușmanii au fost scoși din țeară, deputații Onciul, Hormuzaki, Isopescul-Grecul și Simionovici s'au răpezit la alegătorii lor ca să caute de trebuințele acestora. Despre decursul adunărilor ținute de deputații Hormuzaki și Isopescul încă nu avem știre. Primindu-o, o vom aduce îndată. Despre adunările deputatului Aurel Onciul la Arbora și Homor ni se scrie că au fost cercetate de aproape toți oamenii rămași acasă în districtele Solca și Homor.

Dl. Onciul întimpinat cu prietenie și cu căldură, a istorisit tot mersul războiului și a arătat, cât de credincioși au fost țeranii români din Bucovina în toată vremea, renoind jură-

mântul lor de credință atât în desele adunări ținute în ajunul războiului, și indeosebi în marea adunare țerănească din curtea vechii Metropolii dela Suceava, cât și punând în picioare din voia lor un corp de legionari-voluntari, cu toate că acuma cei obligați la oaste aduceau cele mai grele jertve de sânge. Ei nu s'au clătinat în credința lor nici chiar atunci, când Românii de dincolo de hotar, siliți de niște oameni fără de frică lui Dumnezeu și de niște rublari cumpărați s'au năpustit asupra împărăției noastre, nu în dauna acesteia, ci spre peirea lor proprie. Astăzi România bătută este culcată la pământ, și trebuie să ispășească păcatele ei cu mari jertve de avere și de pământ. Deși purtarea rea a României a făcut rușine și Românilor din Bucovina, totuși credința lor i-a scăpat de orișice prigonire din pricina aceasta. Maiestatea Sa, prea bunul nostru împărat, a recunoscut la fiecare prilej credința lor, și drept resplată pentru dânsa a orânduit, ca împărăția să le sară în ajutor și să le aline durerile cauzate de războiu. Numai pe anul 1818/19 se vor cheltui din partea împărăției 139 — și nu 10 milioane,

cum istorește într'o foaie un fost deputat, care se vede nu știe ce se petrece — pentru clădirea din nou a caselor arse și a gospodăriilor dărâmate, pentru cumpărarea de vite și pentru toate celelalte de trebuință. Dl. Onciul lămurește pe larg toți pașii ce au să se întreprindă în privința aceasta, amintind că la propunerea sa se va face și încercarea de a mări moșia țerănească, cumpărându-se moșii boierești și de ale fondului, desfăcându-se în loturi și vânzându-se cât se poate de ieftin gospodariilor ce au prea puțin pământ. Deputatul sfârșește cu un întreit »trăiască« pentru împăratul, repetit cu însuflețire de toți cei de față.

Apoi unul și altul din alegători a împărțășit dorințele gospodariilor din district. Între altele ei l'au rugat pe deputatul lor să stăruie ca părțile mărginașe, luate dela România, să se împreune, nu cu Ungaria care și așa capătă destul, ci cu Bucovina, și să aducă la cunoștința împăratului, că gospodarii români din Bucovina, întâmpli-se ori ce s'ar întâmpla, îi păstrează credința nestrămutată.

În urma s'a votat dintr'o gură multămită și încredere harnicului deputat Aurel Onciul.

Din Rădăuți primim următoarea știre:

Dep. Simionovici a fost Vineri în 10 Mai la Rădăuți și Duminică trecută la Vicov de sus. Înaintea unui număr însemnat de gospodari și gospodine d. Simionovici a tălcuit situația politică și economică, mai ales stăruințele împăratului pentru îngrijirea hranei poporului, apoi încheierea păcii cu România. În sfârșit d-sa a vorbit despre încheierea unei păci generale și a accentuat mai ales stăruințele neobosite ale împăratului în privința aceasta. În amândouă locuri gospodarii au reînnoit jurământul lor de credință, însărcinându-l pe d. deputat Simionovici să aducă aceasta la cunoștința Majestății Sale. Totodată s'a hotărât, de a înainta Majestății Sale rugămintea supusă, ca cotul dela Vatra Dornei pe valea Bistriței, pe care avem să-l căpătăm dela România, să fie împreunat în întregime cu Bucovina.

Dep. Hormuzaki, care a avut să se întâlnească Joi, în 16 Mai, cu alegătorii săi la Suceava, din cauza unui accident în călătoria dela Sirete la Suceava, n'a putut sosi la timp la Suceava. D-sa a sosit la Suceava în aceeași zi abia după masă, astfel că nu s'a putut întâlni cu cea mai mare parte din gospodari, cari s'au fost adunat dimineața. A luat însă dela mai mulți gospodari, cu cari s'a întâlnit informațiuni, făgăduind că va griji de înlăturarea greutăților, cu cari se luptă alegătorii săi din district. D. Hormuzaki va căuta prilej, să se întâlnească cât de curând cu alegătorii săi la Suceava. Ziua sosirii D-sale la Suceava se va anunța prin foaia noastră.

Foaia Poporului

se trimete numai
acelora cari plătesc
abonamentul înainte

Bucovina.

Bucovina, Bucovina,
Tânăra copilă,
De om bogat-ai fost
Ți-a fost milă de toți.
Tu pe tăți îi opoșiai
În sonul tău îi țineai.
De năcaz noi n'am știut
Că pe toți tu ne-ai ținut.
Dar acuma ești sărmană
Suntem toți ca făr' de mamă.
Că dușmanul blăstămat
În picioare te-a călcat
Și-averile ți-a luat.
Ai rămas lipsită tare
De nu poți sta'n picioare.
Scumpă dragă Bucovină,
Mai prinde-ți rădăcină,
Să-ți mai fie de noi milă.
Mai arată-ți strugurii
Ca să guste copiii.
Copiii dac'or gusta
Of! din ochi vor lăcrăma
Și din gură-or cuvânta
Trăiască Bucovina
Scumpa noastră maica.
de Dumitru Crăciun, Ciocănești.

Știri mărunte.

Dela redacție. Din cauza unor greutăți neprevăzute n'am putut tipări numărul din Duminica trecută. Înlăturând acuma toate greutățile nădăjduim, să putem scoate de acuma gazeta noastră regulat și cu un cuprins mai bogat.

Parohii vacante. Din mai multe părți ne sosesc plângeri, că multe comune au rămas fără preot, fiind oamenii avizați la

preoții din comunele vecine. Starea aceasta a pricinuit multe neajunsuri, care primejdiesc biserica noastră. Am căutat să ne informăm despre lucrurile aceste și am constatat, că biserica noastră e de fapt lăsată la voia întâmplării. În numărul viitor vom reveni mai pe larg despre chestiunea bisericească.

Recvisițiile. La țerani s'a ivit mare nemulțămire din pricina recvisițiilor ce se fac acuma la țară. După cum ni se asigură, stăpânirea a trebuit să ia măsura aceasta, fiindcă e mare nevoie la munte. Muntenii noștri, nu capătă acuma nimic, fiindcă nu mai căpătăm păpușoiu din România, ce-l primiam până acuma. Stăpânirea s'a văzut silită, să ordoneze cumpărarea la țară. Păpușoiul și barabulele adunate astfel vor fi împărțite prin comunele dela munte și în părțile acele, unde țeranii noștri duc lipsă din cauza războiului. Datoria fiecărui gospodar este, de a da prisosul său la stăpânire, ca aceasta să poată împărți la cei nevoieși!

Ornate bisericesti. Secția de ornate a „Societății doamnelor române din Bucovina“ are de vânzare ornate gata atât de sărbători mari cât și de duminică, de toate zilele și de doliu. Ea primește comande și de ornate noi la comandă confecționate și de alte paramente cât și de reparaturi. A se adresa la d-na Victoria Găina, st. reședinței 12 în Cernăuți.

Știri ultime.

Războiul. Luptele Germanilor în contra Englezilor și Francezilor urmează cu aceeași înverșunare ca până acuma. Dușmanii înțelegând primejdia ce-i amenința la fortăreața Ypern au adunat acolo toate oștirile lor ca să țină piept asaltului Germanilor,

cari însă pregătesc un atac nou cu puteri mari. Din gazetele franceze și engleze se oglindește frica de o ofensivă nouă a Germanilor.

În Finlanda Germanii au încunjurat armata dușmană și au luat 20.000 prizonieri cu un bogat material de războiu. Prin înfrângerea aceasta toată Finlanda a scăpat de urgia gardei roșe, care voia să nimicească libertatea republicii Finlanda.

În Ucraina oștirile germane au înaintat mai departe, ajungând până la însemnatul oraș Rostow. Pe de altă parte oștirile germane și-au deschis drumul în Crimeea, unde l'au prins pe fostol conducător al oștirilor rusești, pe principele mare Nikolai Nikolaievici.

În Albania. Italianii au încercat o ofensivă pe frontul nostru. Cu puteri mari au atacat ei pozițiile noastre, reușind să se așeze într'un loc restrâns în pozițiile noastre. De altfel atacul Italianilor, ajutați de Francezi, a fost respins cu mari pierderi ale dușmanului.

Războiu între Rusia și Japonia? Din Rusia sosesc știri, că se pregătește un războiu între prietenii de odinioară Rusia și Japonia. Ministrul-președinte Lenin să fi declarat unui gazetar, că se poate, ca'n puține zile Rusia va fi silită să declare războiu Japoniei, care a ocupat acuma o parte din Siberia răsăriteană.

Împăratul la Sofia și Constantinopole. Vineri dimineața a plecat împăratul nostru cu împărăteasa Zita la Sofia, ca să facă vizită țarului Bulgariei. De acolo vor pleca Majestățile Lor la Constantinopole. În suita monarhului se află între alții și ministrul nostru de externe Burian și șeful statului nostru major Arz.

Calendar Maiu 1918.

Ziua	Calendarul vechiu	Cel nou
Duminică	6 Dreptul Iov	19
Luni	7 M. Acachie	20
Marți	8 † Ap. și Ev. Ioan	21
Miercuri	9 Pr. Isaia	22
Joi	10 Ap. Simeon Zilot	23
Vineri	11 M. Mochie	24
Sâmbătă	12 P. Epifanie	25
Duminică	13 M. Glicheria	26
Luni	14 M. Isidor	27
Marți	15 P. Pahomie	28
Miercuri	16 P. Teodor	29
Joi	17 Ap. Andronic	30
Vineri	18 M. Petru	31
Sâmbătă	19 M. Patriciu	1 Iunie

Banca anglo-austriacă.

Conform hotărârii adunării generale ordinare a 54-a, de azi cuponul de dividendă pro 1917, adecă cuponul Nr. 24 al acțiilor băncii anglo-austriace se va solvi cu

Douăzecișisase coroane

începând dela 3 Mai 1918 la Cassa băncii anglo-austriace din Viena, apoi la cassele filialelor și expositurilor băncii anglo-austriace din Aussig, Belgrad, Bodenbach, Brünn, Brūx, Budapesta, Cernăuți, Eger, Falkenau, Graz, Innsbruck, Kaaden, Karbitz, Karlsbad, Karolinenthal, Komotau, Königgrätz, Korneuburg, Laa a/Th., Leitmeritz, Linz, Lobositz, Marburg, Marienbad, Oradea Mare, Olmütz, Pardubitz, Pilsen, Pirano, Praga, Prossnitz, Saaz, St. Pölten, Teplitz, Tetschen, Trautenau, Triest, Wels și Znaim.

Viena, în 2 Mai 1918.

Banca anglo-austriacă.